

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Előfizetési árak
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre 10 frt. — kr.
 Fél évre 5 „ — „
 Negyed évre 2 „ 50 „
 Egy órára 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.
 Alap szellemi részét illető minden köz-
 onlány a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca
 1702. sz.) bérmentve küldendő.
Előfizethető helyben:
 Tolségi K. Lajos könyvkereskedésében,
 és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
 1702. sz. alatt.)

Hirdetési díj:
 Négy hasabos papírt sorért 5 kr. Nagyobb
 terjedelmű és többszori hirdetések alkü-
 szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-
 díj minden külön bejelölés nélkül 30 kr.
 Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
 újsónapi sorra 50 kr.
 Nyitlertéri közlemények minden papírt sorra
 50 krajczár.
 Hirdetéseket felvételnek a szerkesztőség-
 ben és kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
 1702. sz. a.)
 Kéziratok nem adótnak vissza.

Fölhívás előfizetésre!

A második évnegyed vége felé jár-
 ván, a **»Debreczen«** XXIV-ik évfolya-
 mának harmadik negyedére, mely július
 hó elsején kezdődik, előfizetést nyitunk s
 bizalommal kérjük föl t. előfizetőinket
 előfizetéseik megújítására, valamint föl-
 kérjük azokat, kik előfizetési díjaikkal
 hátralékban vannak, hátralékaik kiegyen-
 litésére, mert mi is csak ugy felelhetünk
 meg nem csekély kötelezettségeinknek,
 ha az előfizetési díjak pontosan befoly-
 nak.

A **»Debreczen«** előfizetési ára:

Egész évre 10 frt. —
Fél évre 5 frt. —
Negyed évre 2 frt 50 kr.
Egy órára 1 frt. —

Vidéki t. előfizetőinket — a téve-
 dések elkerülése végett — arra kérjük,
 hogy az előfizetési díjakat egyszerűen e
 cím alatt sziveskedjenek beküldeni: **»A
 »Debreczen«** kiadó-hivatalának, Debreczen.
 (Nagy-uj-utca, 1702. sz.)

A »DEBRECZEN«
 szerkesztősége és kiadó-hivatala.

A nagykereszt.

Szapáry grófról azt híresztelte egyik
 bécsi lap budapesti tudósítója, hogy állása
 szilárdabb, mint valaha volt.

Erre az állításra az birta rá a nem
 csekélylendő fantáziával rendelkező tu-
 dósítót, hogy az uralkodó a Szent-István-
 rend nagykeresztjével tüntette ki a gró-
 fót.

Más szóval: a nagyralátó tudósító a
 királyi kitüntetésekben keresi Szapáry
 állása megszilárdulásának komoly tü-
 netét.

Hát kétségkívül nem kicsi dolog a
 legmagasabb rendjellel való kitüntetés és
 mi — szerény halandók — irigykedve
 nézhetjük Szapáry mellén ragyogni a
 Szent-István-rend nagykeresztjének gyé-
 mántjait, ámde bármilyen nagyra tart-
 suk a királyi kegyének e külső jelekben való
 megnyilatkozását — abban nem érthe-
 tünk egyet senki fiával, hogy e királyi

kegy egy jelentőségű Szapáry gróf mi-
 niszterelnöki állásának megszilárdulásával.
 Mert ne tessék azt hinni, hogy al-
 kolmányos országban az országkormány-
 zói állás szilárdágának alapjai csak a
 királyi kegyben keresendők és találha-
 tók fel.

Mi ugy tudjuk, hogy ehez a nem-
 zetnek és illetőleg a nemzet legfőbbkép-
 viselő testületének bizodalma szükséges.
 Kell a királyi kegye is, de csak akkor,
 ha előbb a nemzet közbizalma megfelelő
 formák közt már kifejezésre jutott ama
 férfiú iránt, a ki arra vállalkozik, hogy
 egy ország kormányzatának nehéz fel-
 adatait megoldja.

Másfelől azt is tudjuk, hogy Sza-
 páry gróf ezzel a bizalommal egyáltalán
 nem dicsekedhetik, mert azt nem bírta
 soha és nem bírja jelenleg sem, e nélkül
 pedig pusztán a királyi kegy nem elég-
 séges arra, hogy valakit egy közállásban
 megszilárdítson.

A dolog ugy áll, hogy Szapáry gróf
 volt véletlenül a kormányelnöki széken
 akkor, a mikor a felség megkoronázta-
 tásának jubileumát ünnepelte meg a nem-
 zet. És a királytól illő cselekedet volt
 maga részéről is kitüntetni azt a férfit,
 a ki ezt a nagy és fényes ünnepséget
 rendezte.

Am az a Szent-István rend adatott
 Szapáry grófnak a jubiláris ünnepek
 főrendezőjének, de nem adatott az állam-
 férfiúnak és nem főkép ebbeli minőségé-
 ben az ország javára teljesített szolgál-
 atok elismerésének külső jelétül.

Szerintünk az e nemű érdemek ju-
 talma egyedül a nemzet közelismerésé-
 ben található fel.

Am, ahhoz aztán csakugyan merész
 fantázia szükséges, hogy valaki a Sza-
 páry állásának megszilárdulásában meg-
 lassa ezt a közelismerést és közbizodal-
 mat.

Mert a dolog ugy áll, hogy ezzel a
 bizalommal éppen csak Szapáry gr. nem
 dicsekedhetik.

Hiszzen éppen a jubiláris ünnepek
 alatt is a nemzet a maga bizalmának és

rokonszenvének külső jeleivel a királyn
 kívül éppen a parlament ellenzéki pártjai-
 nak vezéreit tüntette ki, Szapárynak eb-
 ből a kitüntetésből éppen semmi sem
 jutott.

Az a Szent-István-rend a gróf mel-
 lén — a király ajándéka, az a kitünté-
 tés, melyben az ugynevezett nép az el-
 lenzéki pártvezéreket részesítette — a
 nemzet bizodalmanak megnyilatkozása és
 mert ez erősebb a királyi kegynél, kön-
 nyű belátni, hogy kinek az állása szil-
 lárdbb: azé-e, a ki Szent-István rendet
 kap, vagy pedig a kit a nemzet rokon-
 szenve és bizalma avat kegyeltté?

Hát csak büszkélkedjék Szapáry gróf
 az osztrák lapokban szélnek eresztett
 állásszilárdulási tünetekkel és Szent-
 István nagykereszttel, mi azoknak nyújtjuk
 a példát, a kik a nemzeti érdekek ön-
 zellen szolgálatában teszik magukat a
 közbizalom és elismerésre érdemesekké.

A kiknek állását ez az elismerés
 szilárdítja meg — azok büszkélkedhet-
 nek joggal, nem pedig az, a ki a királyi
 kegy külső jelein kívül semmit sem mu-
 tathat fel olyat, a mi az államférfiú va-
 lódi érdemeinek elismerését jelentené.

A hadsereg új zászlaja. A Reichswehr
 cz. bécsi katonai lap, tekintettel a kiirhatatlan
 ellenszenvre, mely Magyarországon a fekete-
 sárga zászló ellen irányul, vasárnapi cikkében
 azt az indítványt teszi, hogy a hadsereg
 számára állapítsanak meg új
 lobogót, melyet elfogad és egyformán tisz-
 tel a monarchiának mind a két fele. — A
 Reichswehr szerint óriási kár háramlik a had-
 sereg abból, hogy tagjai olyan zászlóra es-
 küdjének, melyet Magyarországon büntetlenül
 gyaláznak. A monarchia közös jelképe nincs
 jogerősen rendezve s az új zászlónál csak er-
 ről van szó, nem pedig engedelményekről. A kö-
 zös zászlót már Beust gr. 1868-ban így tervezte:
 A cs. és kir. kétféjű sas közepébe, az osztrák
 zászló mellé, a habsburgi orosz és lotharingiai
 sasok közé a magyar czimer tartozik, a ma-
 gyar korona pedig a sasok feje fölé, az osztrák
 korona mellé illesztendő. Épp ugy feltüntetendő
 a magyar czimer a hadi zászlón is, az osztrák
 czimer baloldalán. Ezek nem új, hanem négy-
 százados, régi, történelmi tények heraldikai kö-
 vetkezményei. Ilyesmit kell az említett katonai
 lap szerint törvénybe iktatni, hogy az eddigi

visszás állapot megszűnjék. (Föl kell állítani az
 önálló magyar hadsereget és ezzel meg van
 oldva a zászló-kérdés is! Szerk.)

A kormány rekonstrukciója.
 A Szapáry kormány inog. Semmi kétség tób-
 bé, hogy Szapáry menekülni akar, a reávaró
 kellemetlenségtől és Szilágyira akarja azokat
 harítani. A belügyi kérdések fogják leginkább
 a parlamentet foglalkoztatni, ezek elől megfuta-
 modik Szapáry. Egyelőre ugyan nem mond
 még le, de a belügyi tárca vezetése helyett
 átveszi Baross hagyatékát. Ezekről ad hírt jól
 értesült fővárosi tudósítónk következő híre: A
 kabinet rekonstrukcióját illetőleg arról értesü-
 lünk, hogy a kereskedelmi tárczát új emberre
 semmi esetben sem ruhazzák, mert pozíció
 nélküli embert nem akarnak kitenni annak,
 — mely az államvasuti beruházások szükség-
 szerű pótlásánál előre látható, — hogy az el-
 lenzéki akció lejárassa. A tárczát biztos hí-
 rek szerint maga Szapáry miniszterelnök veszi
 át, ki a belügyi tárczát Szilágyi Dezso igazsá-
 gügyi miniszternek engedi, rábizván erre egy-
 tal a közigazgatási reform parlamenti kereszt-
 tül vitelét. Ennek háta megett rejtik az,
 hogy Szapáry Szilágyi lejárataát akarja elő-
 idézni. Az igazságszolgáltatás miniszteriuma Szilágyi
 már is rosszul érzi magát, mert a családjog-
 gal összefüggő házassági kérdésekben tett igé-
 reteihez nincs meg a parlamenti támasza.

BELFÖLD.

A milleniumi kiállítás. Az orsz.
 iparegyesület hétfői közgyűlése alkalmából
 élénk megbeszélést tárgyalt képezte az a hír,
 hogy a kereskedelmi miniszter elejteni szándé-
 kozik a kiállítás tervét. Főszólalás is volt be-
 jelentve, mely azt célozta, hogy az ipar-
 egyesület vegye kezébe a kiállítás
 rendezését, mihelyt a kormány annak
 rendezésétől visszalep. Ez az indítvány azon-
 ban tárgyalható nem volt, mert alapszabály-
 szerűleg nem volt bejelentve. Az eszmecsere
 azonban azt a meglepő eredményt hozta tuda-
 mára, hogy a jelenlévő tekintélyes iparosok
 valamennyien sajnálkoztak az új tervet, ha
 az iparosok körében uralkodó kiállítás-ellenes
 hangulatot hoztak fel okul az elhalasztás mel-
 lett. A jelenlévő iparosok különben meg van-
 nak győződve arról, hogy a kiállítási végrehajtó
 bizottság nagy többséggel a kiállítás megtartása
 mellett fog dönteni.

**Sztrájk az új parlamenti palo-
 tánál.** A budapesti új parlamenti palota mun-
 kásai között nagy sztrájk ütött ki. 257 kőfa-

rabbinus is nagybátyja volt; s nővére, ki előbb
 egy magas rangu katonatiszt özvegye volt,
 másodsorban a Saint-Germain-i özvegy főigaz-
 gatója felesége lett. Ő szintén vagyonos volt,
 csak hogy férje anyagilag is tönkre tette. Még
 szerencséje, hogy kitünően nevelték, legalább
 így is megszerezheti a mindennapi. Elég tisz-
 tességes jövedelme volt. A Chaussee d'Antin
 előkelő házaiban, a Foubourg Saint-Honoré-
 ban volt igen kedvelt s keresett zongoramest-
 ternő.

Megható, de egyszersmind hosszú törté-
 net is volt, mivel Clotild nem egyszer esett
 ismétlésbe. — Napok multak napok után, mig
 élettörténetét elbeszélheté. Végre is az Avenue
 de Imperatrice-on, hol selymes pázsitu kertek,
 illatos cserjéktől körüvezett villák vannak, egy
 kedves házikót bérlettel ki — kettőnk szá-
 mára. Évekig elhaltattam volna locsogását,
 de ő mindig ösztökélt a munkára, sőt még
 maga is rendszeren eljárt óráira. Tevékenységét
 örömmel láttam. S csodáltam e büszke lelket,
 mely egyedül bennem élt, rajtam csüngött és
 mégis nem egyeztethette össze becsületével,
 hogy tölem bármit is elfogadjon, de mindent
 saját kezeivel keresett meg magának. Napköz-
 ben mindig le volt foglalva és csak este volt
 az enyém.

Látására felvidultam, de ha kissé meg-
 késélt, már mindjárt nyugtalankodtam.

Kirándulásairól majd mindig hozott egy-
 két virágcsokorkát, vagy valami ritka, délszaki
 virágot. De ha én kináltam valamit, soha
 sem fogadta el. Mindig azzal meintegetőzött,
 hogy gazdagabb ő nálam. Óráit valóban jól fi-
 zethették, mert mindig keresett elegantiával
 öltözködött, s a fekete selyem ruha, mely
 kissé kihívóbbá tette, igen jól allott arcához.

Fekete selyem ruháit nagy ügyességgel,
 mindig más és más színárnyalatu szövetekből

A „DEBRECZEN“ TÁRCZAJA.

TEMETŐBEN.

Csöndes temetőben sejtlemesen suttag
 Az akácfa lombja . . .
 Lehajtom fejemet, bánatos fejemet
 Egy kis sírhalmomra
 S könyöz szememet vágyva emelem föl
 A magas egerekre,
 Hol a nyári szellő kergeti a felhőt
 Nyugotról keletre.

Elnézem a felhőt, amint sebesen fut
 A kékkel légbe
 S fájó keblemben ösztönszerű vágy kel
 Együtt szállni vele!
 Elrepülni innét könnyű felhőképén
 Messze, nagyon messze . . .
 Ahol szép az élet s nem nyüggöz a földre
 A lét nagy keresztje.

A hol a beteg szív gyógyulást találhat
 S elenyész a bűja.
 Ahol könyörtelen, hideg embereknek
 Nem érinti gunyja;
 Hol ez önző világ ezer csipkedése
 Nem gyötri a lelket —
 De a meleg részvét s tiszta szeretetnek
 Karjain pihenhet.

Ahol nincs csalódás, mert nincsen reménye
 A szívnek, se vágya,
 Mert a küzködőt ott édes boldogság és
 Nyugodalom várja;
 Ahol nem kell futni a szomorú múlttól
 S jövőtől remegni —
 Hol minden keservét, fájdalmát a létnek
 El lehet feledni! . . .

Ah! ilyen világba, ilyen más hazába
 Vágyik az én lelkem!
 Amde melyik részén van az a világnak?
 Merre kell keresnem?
 Hol a boldogságnak millió kebeltől
 Aholzott honja? . . .
 — Csöndes temetőben sejtlemesen suttag
 Az akácfa lombja.

Kulcsár Ferencz.

A hazug asszony.

— Irta: Dandot A. —

Életemben csak egyszer szerettem, be-
 szélte a társaságban D. festő. Őt évig éltem
 ez asszonnyal. A csendes, az igazi örömtől
 volt teljes ez az öt év. Mondhatom, hogy mai
 hírnevem is csak neki köszönhetem. Ha kö-
 zelemben volt, a munka is mindjárt könnyeb-
 ben ment; ilyenkor voltak a legszebb, a leg-
 érdekesebb gondolataim. Már az első pillanat-
 tól, mikor először láttam, megszerettem. Szép-
 sége, jelleme, lénye mind egyeztek ama nő
 képével, mely álmaimban kísértett. És e nő
 csakugyan az enyém is lett. Őt hosszú évig
 éltem vele s ott halt meg az én házamban, az
 én karjaim közt, a legutolsó perczig hízog,
 szerelmi szavakat sugdosva fülembé. És mégis
 harag nélkül sohasem gondolhatok reá. Harag-
 szom reá, s gyűlölni is fogom mindörökre. —
 Gyűlölöm, bár képe, alakja mindig szemeim
 előtt lebeg is. Karcsu, nyulánk alak, halavány
 arca, a keleti zsidónők tipikus vonásával, már-
 ványfinom arczélek — lágyan csengő halk be-
 széd, mely oly fátolozott volt, mint az ábrán-
 dos szempár tekintete — egész gyönyörű lénye,
 sokszor, de sokszor megjelenik szemeim előtt,
 bárhogy akarom is a gyűlöletest elfeledni.

Clotilda, ez volt az ő neve, egyik barát-
 om házában ismerkedtem meg vele. Ott kü-

lőben másként Deloche asszony néven ismer-
 ték. Ugy mondták, hogy egy nyugot-indiai utazó
 özvegye, és az, hogy sokat is utazott, több,
 mint bizonyos, mert társalgás közben sokszor
 használt ily kifejezéseket:

— Mikor Tampicoban voltam — vagy így
 is — mikor Valparaisé előtt horgonyoztunk.
 De különben is egész modorán meglátszott,
 hogy nem közönséges nő. — Más tekintetben
 meg telivér párisi nő volt. Sok izléssel öltöz-
 ködt, mint a legfelsőbb körök finom iz-
 lésű női.

Majd mikor tudatára ébredtem szerel-
 memnek, mindjárt a házasságra gondoltam. El-
 határoztam, hogy nőül veszem. Tudattam vele,
 egy barátom közbenjárásával, óhajomat, de
 kosarat adott. Azt mondta hogy soha sem fog
 többé férjhez menni. Ez időtől kezdve kerül-
 tem, nem akartam többé még gondolni se reá,
 de hiába volt minden. Mindég csak felőle ál-
 modoztam s dolgozni éppenséggel nem tud-
 tam. Végre is, hogy végzetes befolyásától sza-
 baduljak el akartam utazni. Már utra készü-
 lődtem. Szobám egész fel volt forgatva. Itt egy
 butoradarab, amott egy bőrönd, csomagok, mind
 rendetlenül össze-vissza hányva. Kora reggeli
 idő volt, s nem is számítottam látogatásra, mi-
 kor belépett — Deloche asszony.

— Miért akar elutazni? — kérdezte édes,
 behízog hangon. — Miért szeret engem? . . .
 Én — én is szeretem magát — de — (és ek-
 kor egy kicsit reszketett a hangja) de már
 férjhez vagyok.

És aztán elbeszélte a történetét. A sze-
 relem és család régi regénye volt ez. Férje
 rézeges volt, igen czudarul bánt vele. Már
 három éve, hogy nem éltek együtt. Családjá-
 val is, mely pedig igen előkelő, férjhez men-
 telekor szakított, s azóta nem is tett kísérle-
 tet a régi kapocs felelevenítésére. Maga a fő-

ragó segéd beszűntette a munkát, bár kevés differenciák miatt. Már pénteken beadták kérvényüket, bejelentve, hogy a kivánságuknak a vezetés nem tesz eleget, kilépnek a munkából, sőt személyesen is megjelentek Hauszmann Sándor építési vezetőnél. Szombaton kifizették őket — de hétfőn reggel azért munkába álltak. Midőn azonban Hauszmann kijelentette, hogy kérvényüket nem intézték el kedvezően, beszűntették a munkát.

A lefoglalt napdíjak. A képviselőház összeférhetlenségi bizottsága hétfőn tárgyalta a ház elnöke által előterjesztett hét összeférhetlenségi ügyet. Egy képviselő igazolta, hogy lefoglalt fizetését már feloldották, a többi hat, ügyének végleges rendezésére, július 27-éig halasztást kapott.

A trónörökös rendje. A király nagyfontosságu lépést készül tenni. Mint ugyanis írják, ő felsége már ebben az évben törvénybe kívánja iktatni a trónörökös rendjét.

KÜLFÖLD.

A kolera. Pétervárról hivatalosan jelentik, hogy az asztrahani, saratowi és taurisi kormányzóságokban, az Ural vidékén, a Kaukázusban és a Fekete-tenger kikötőiben erélyes óvintézkedéseket tettek a kolera-vesz ellen. Eddig eltekintve a transzkaspiai, turkesztáni és samarkandi bennszülöttek és csapatok közt előfordult egyes kolera-esetekről, a kolera csak Bakuban jelentkezett. Itt június 6-tól 12-éig 174-en betegedtek meg, kik közül eddig 70-en meghaltak, 12 meggyógyult.

Kikoszorított trónörökös. A berlini keresztes újság jelenti, hogy a császár Angliában kocsarat kapott a trónörökös számára, mert a kilátásba vett menyasszony és anyja tudni sem akartak az orosz hitre való áttéréstől.

Le a fegyverrel! A párisi »Laternet« teljes biznysággal tudni akarja Umberto király berlini utazásnak célját és eredményét. Umberto királynak az a terve, hogy az európai nagyhatalmaknak a lefegyverzést fogja ajánlani. A német császár — a »Laternet« szerint — nem idegenkedik ettől a tervtől, melyet állítólag Angolország fog kezdeményezni.

Bismarck nem kapott audienciát. Bismarck herceg egy müncheni hírlapiról előt jelentette, hogy Bécsben szeretett volna Ferenc József királyhoz audienciára menni. Ezt ő már Friedrichsruhéból kérte hivatalosan a nagykövetség útján s eleinte kedvezőleg is fogadták, utóbb azonban megváltozott a nézet. Bécsben szóbelileg tudatták vele, hogy kivánsága nem teljesíthető s azt, bizonyára Berlinre való tekintettel cselekedték.

Határidő-naptár.

Június 29. Rendkívüli városi közgyűlés.
Július 1. A debreczeni-füzes-abonyi vasút r. társaság közgyűlése.
Július 2. A kereskedő ifjak dalkörének dalestélye a Margit-fürdőben.
Július 9. Egyházmegyei bíróság ülése a bírándi lelkész-választási ügyben.

Ujdonságok.

És mégis mozog a föld! A »Nagyváradi« című lap tegnapi számában olvassuk a következő sorokat, melyek azt bizonyítják, hogy a magyar nemzeti eszme terjedése-

állította össze, — most halvány volt, majd aztán ismét fénylő, most fénye gyöngén megtört, melyet ismét valódi csipkével díszített, — ez egyetlen fekete színt oly sok árnyalattal állította össze, mint a hogy azt csak a legelőkelőbb szalonok finom izlésű női pepesek.

Foglalkozása, mint állította, éppen nem volt gyötrelmes. Tanítványai, gazdag bankárok és kereskedők leányai, igen szerették, tisztelték s nem egyszer ajándékokat is kapott tőlük. Most egy gyűrűt, majd egy értékes karperecet mutatott fel, megannyi ajándék hálás tanítványaitól. Ritkán hagyott el, csak mikor a kötelessége szólította, távozott, minden szabad időnként együtt töltöttük a vasárnap kivételével, a mikor is Saint-Germain-ba utazott, hol nővérét, kivel időközben kibékült, a főerdőigazgató feleségét látogatta meg.

— Mindig kikísértem az állomáshoz, hol este is vártam reá, soha sem késétt meg. — Nyáron azonban, mikor az esték hosszúak, gyakran előbe is mentem, s valamely közbeeső állomásnál, mely az erdő közelében volt, találkoztunk. Vége-hossza se volt ilyenkor a regének, a gyermekek csinoságáról, a szerencsés család házas boldogságáról. — Szavaiól szinte kiérzett az epekedés e boldog családi élet után, melynek nélkülözése szemmel lát-ható fájdalomt okozott neki, s melyet én megkettőztetett figyelmességemmel óhajtottam fedlertetni. Ily gyöngye alkotásu teremtmény, s ily tulértékény léleknek valóban úgy is eléggé nyomasztó volt e helyzet.

Boldog munkálkodásban éltem át ez éveket! Soha sem gyanakodtam ellene. Minden szava magán viselte a nyíltság, a természetesség bélyegét. — Csak azt vehettem volna szemére, ha néha napján növendékeiről s azok családjáról beszélt, regélt oly hiábavaló csel-szövényeket, kalandokat, melyeket, mint észre- vettem, egészen maga talált ki. Bosszantott, hogy engem, ki érte az egész világtól visszahúzódtam, ily közömbös, gyakran dőre dol-

nek és tőrfoglalásának ma már nem lehet többé ellenállani: »Van ennek a nagyváradi ünne- pnek — írja a »Nagyváradi« — egy másik momentum, amelyet sem a közönség, sem a sajtó nem emeltett eléggé figyelemre eddig. Ez a közös hadsereg magatartása az ünneppel szemben. Loyalisabb, korrektebb, rokonszen- vezőbb magatartást képzelt sem lehet. A ka- tonaság a szó teljes értelmében együtt ünne- pelt a magyarsággal. A tisztai kar részt vett minden jubileáris epizódban, ott volt minde- nütt, ahol a polgárság ünnepelt. Még a legény- ség is ünnepnapokat élvezett Nemecic altábor- nagy, a tapintatos és humanus főtiszt jóvoltá- ból. Ami még ennél is több: a közös hadse- reg tisztai kaszinója nemzeti lobogókkal díszíté föl a kaszinó-épület erkélyét, nemzeti színű görög tüzet gyújtott azon a kivilágítás estéjén. Apró, de jellemző események ezek, amik lát- szalagos jelentéktelenségük dacára méltók arra, hogy jegyzékünkbe följegyezzük. Nem egyhamar felelhető el az a momentum sem, aminek színhelye a püspöki palota nagy ebédlő terme volt. Együtt ültek az asztal körül nagy- nevű egyházi és világi kitűnőségek: közöttük két ifjú sarja az uralkodó családnak, egy ér- sek, a magyar püspök kar legkiválóbb képi- selői, a hadsereg több főtiszt, a kormányt representáló miniszter, a magyar arisztokrá- czia több, országos nevű tagja, a polgárság színe-java. Egyezre csak a cs. és kir. katonai zenekar a »Szózat«-ot intonálja. A fényes társaság e hangok hallatára tulúszt magát az etikett merev korlátain és tuláradó, hazafias lelkesedésében a ragyogó szalában — el kezd énekelni, éneklí a Szózat-ot olyan hévvel, akár egy lelkes Kossuth-asztaltársaság a márczius 15-iki összejövetelen. — A hazafias megindulástól elkaptott társaság gal együtt énekel a két cs. és kir. fő- herczeg, a legmagasabb klerus és az altábornagy. Ez a szózat-éneklet nyomta a legjellemzőbb és legszebb bélyeget a jubile- áris ünnepekre. Ebben a nem programmszerű- leg előirt, hanem önkénytelenül, a meghatott lelkek mélyéből előtörő, hazafias tüntetésben jutott legközvetlenebbül ható kifejezésre a négy napos ünnepe hazafias karaktere.«

*** Péter és Pál.** Az idő a nyár dereka felé hajlik, kint meleg van, a naptár Péter és Pál veres betűs szent férfiak ünnepeinek jöve- telét jelezte mára. Ezek a szentek Arany János szerint békés egyetértéssel árulnak egy gyéké- nyen ott a kalandáriumban. Tavaly az ország- gyűlésen ez idő tájt nem volt meg az a békés egyetértés, a mi meg van ezek között a szentek között. A közigazgatás államosításának vi- tája felett folyt a mult évben e tájt a legadá- zabb szóharcz. Óráig tartó beszédek folytak nap nap után; a nemzet képviselőinek jobbjai lemondottak a nyári pihenésről, a folyamatban levő gazdaságuk vezetéséről, csak hogy meg- védhessék hazánk ezer éves jogainak egyik leg- lényegesebb oszlopát: a vármegyék önkormány- zati jogát. A nemzet vágya és akarata érvénye- sült a képviselők ellentállásában, melyet igaz- sággal, érvekkel megdönteni nem lehetett. — A dolgot »stikli-vel« elűtötték, a tömegtelen Œ-t két Œ-sá össze zsurigították s ezzel csend lett egy darabig, míg ismét napi rendre nem kerül, hogy ismét tiltakozzzék a nemzet.

*** A Rákóczi-emlékek restaurá- lása.** A rodostói emlékek kijavításához most

gokkal untat. De ha jól átgondoltam a dolgot meg kellett gyengeséget bocsátanom, mert egy fiatal és szerencsétlen asszony náivsága volt az, mely a regényes élet nehéz külsődelmei után kedvét találta és kereste ily naiv, ily semmit- sem mondó ártatlan dőreségekben.

Csak egyetlen egyszer fogtam gyanuba, vagy legalább egyetlen egyszer forrt ilyes ér- zelem bennem. Nagyon kétségbe estem. Mit csináljak? Utána utazzam Saint-Germain-ba? De így hirbe hozhatnám! Végre egy kínos új éjt, mikor ép már menni is akartam, megérkezett. Arca halvány, s maga pedig igen nyugtalan, és izgatott volt. Nővére megbetegedett, azt ápolta, a mellett kellett maradnia.

Minden szavát szinigaznak vettem. Hittem, bármit is mondott, még bőbeszédűsége sem hőkentett meg, melylyel a földolgról, mindig kicsinyes, közönyös, mellékes dolgokra terelte át a szóbeszédét. Sok mindent össze beszélt a vasút késéséről, egy udvariattal vasutasról, és így tovább. Még e héten kétszer vagy talán háromszor is volt Saint-Germain-ban. Az éj- szakát is rendezes ént töltötte. Aztán mikor a bete, állapota javult, ismét minden a régi ke- rék-vágásban ment, a régi, rendez élet.

Szerencsétlenségre ő is megbetegedett. Reszkette, lázasan és halványan jött haza a tanítási óráról. Kihült, s betegsége, mint az or- vos mondta, nem csak igen veszedelmes, de ta- lán gyógyíthatatlan is lehet. Azt hittem, hogy megőrülök. Ha már elvesztem, legalább utolsó óráit akartam megédesíteni, kellemesekké tenni a szegénynek. Hón szeretett, s általa sokat em- legetett családját szándékoztam a haldokló ágyához összehívni. Gondoltam, meglepem, ép azért nem is szóltam neki. Nővérét, ki Saint- Germain-ban lakott, levelben értesítettem, nagy- bátyját, a párisi főrabbinust pedig személyesen kerestem fel.

A tisztas rabbinust ép a reggelinél talál- tam. Váratlan megjelenésem egész elrémítette. Még a szó is megakadt a torkán.

foztak hozzá. A Rákóczi-templomot Beszédes Kálmán konstatinápolyi hazánkfia fogja telje- sen díjtalanul renoválni. Az adományok oly szépen gyűltek egybe, hogy kijavítják a többi rodostói emléket is. Így a görög templomban levő Bercsényi, Eszterházy és Sibrik sírokat, a fejedelem tengerpartra néző házának első eme- leti dísztermét, melyben most egy cserkesz család lakik. Kijavítják a fejer márvány csor- gókutat, a madzsar csemeke-t, végre a Ber- csényi-féle fútczái ó-palotát, mely jelenleg Hadzsi cserkesz tulajdona. — Megemlítjük itt egyuttal, hogy Thaly Kálmán a rodostói em- lékekre vonatkozó tanulmányait összegyűjt- ve diszkidálásban teszi közzé, — képmellék- letekkel.

*** A szalaci javas asszony vége.** A szalaci javas asszonyt ütött a végórája. A sok stikli kítörí a nyakát. Ez a legújabb: odamegy a kajabájához Molnár András becsü- letes vajai gazda és kérdi:

— A beregszászi vásárban elloptak 370 frtomat, mondja néni, ki lopta el?

A javas hölgy erre azt felelte, hogy adjon 50 frtot, akkor megmondja. Gondolta Molnár András, ha már elveszett 370 frt, hát 50 frt se ide, se oda. A szalaci orakulum erre leirt előtte egy zöld szakállu, vörös bajuszu, kék szemű uri embert: az lopta el, keresse!

Molnár András erre panaszra ment. A szabolcsmegyei alispán pedig árt Bihar megye alispánjához, hogy valami uton-módon szűn- tessze meg a javas asszony graszszalását.

*** Változás a posta szolgálatban.**

A levél postai utánvételeket is behozta a ke- resk. miniszter Magyarországot és Ausztriával való forgalomban. 500 frt értékig lehet már most utánvételi küldeményt a levélpostán ex- pediálni. Ezzel kapcsolatosan a levél maximá- lis sulya 500 gra emellett fel 250 grot meg- haladó levél díja helyi forgalomban 9 kr., tá- volabb 15 kr. A csomagtariffát is megváltoztá- ták; elesnek a 12—24 kros tételek s 5 ki- logramig a küldemények egységes díjak alá es- nek (75 kg. míg 12 kr. azontul 30 kr.). Már mostan jó volna, ha adna a miniszter minél előbb egy áttekinthető tájékoztatót, a posta ke- zelés és árszabálya nézve, — mert az utóbbi időben annyi változtatások történtek, hogy még a postatisztek is alig ismerik ki magu- kat, a közönség pedig egyáltalán nem képes eligazodni.

*** Az ügyvédi kamarából.** A deb- reczeni ügyvédi kamara részéről közhírré té- tetik, hogy Gyula y Gábor debreczeni ügy- véd, a kamara területéről való eltávolozása foly- tán, a kamara névjegyzékéből kitérülteztet, — A dle r Vilmos ügyvéd pedig, Debreczen szék- helylyel, a kamara lajstromába folytatólag fölvé- tetett. A nagyváradi ügyvédi kamara részé- ről közhírré tétetik, hogy Blantz Manó be- rettyó-ujfalui ügyvéd a kamara lajstromába folytatólag bejegyezteztet; továbbá, minthogy Szabó Adolf elhalálozott berettyó-ujfalui ügy- véd írodája részéről kirendelt gondnok Ka- raka s Lajos berettyó-ujfalui ügyvéd ezen minőségéről lemondott, helyébe dr Blantz Manó berettyó-ujfalui ügyvéd rendeltetett ki gondnokul.

*** Egy jegyző jubileuma.** — A sza- bolcsmegyei Oros községben e napokban tar- totta Lányi Antal 25 éves jegyzői jubileumát. Ez alkalomból a képviselőtestület művészi kivitelű

— Uram, szóltam, minden ember életé- ben vannak olyan pillanatok, a mikor minden perpatvarokodásra, minden sértésre, megbántásra e feledés kövéll kell dogni.

Tisztes arcát felém fordította, látszott, hogy nagyon meg van lepette.

Ujból kezdtem: Unokahuga beteg! . . .

— Az én unokahugom? Hisz nekem nincs, de nem is volt sohasem unokahugom! Bizo- nyára tévedni méltóztatik!

— Óh, kérem! kérve kérem perszeritem uram! Feledjen mindenféle családy perpatvart! És ne tagadja meg Deloche asszonyt, a kapitány fele- ségét!

— Deloche asszonyt? Sohasem hallottam e nevet! Biztosíthatom Uram, hogy tévedés van a dologban.

Evvél kikísért az ajtóig. Lehet, azt hitte, hogy csak tréfáltam vele, vagy éppen, hogy futóbolodallal van dolga. A fellépésem után bátran feltehetette ezt is. Egész megzavarodtam, annyira vártalanul hatott reám e kijelentés. Ta- lán megcsalt volna? De miért? Hirtelen egy ötletem támadt. Egy czim jutott az eszembe, egyik tanítványának a czime, kiről igen sokat beszélt. Egy ismert bankár lánya volt.

Kérdőzködtem a szolgától: »Deloche asszony?« után.

— Nincs itt! válaszolta.

— Hisz nem is úgy értem! Tudom jól — csak azt akarom megtudni, hogy a kisasszonyt ki tanítja zongorázni?

— Nálunk sem kisasszony nincs, de még zongorázni sem tanulnak! Tehát mit kíván voltaképpen Uram? És kaczagva csapta be az orrom előtt az ajtót.

Nem kutattam tovább, tudtam is, hogy mindenütt csak egy csalódással leszek gazda- gabb. Otthon már a Saint-Germain-i levél várt reám. Felnyitottam, de tartalmát már előre sejt- tettem. — A főigazgató, kinek se felesége, se gyermekei nem voltak, szintén nem ismerte Deloche asszonyt. Ez volt az utolsó csapás!

aranytollal és diszalbummal tisztelte meg. Ne- vének örök emlékeül pedig 300 forintos isko- lai alapítványt tett, melynek kamatai évenkint az orosi róm. kath. és ref. iskolák egy-egy legjobb előmeneteli növendékei közt fognak egyenlő arányban kiosztatni.

*** Guyon fia.** A szabadságharci em- lékek vigadóbeli kiállításán érdekes jelenet folyt le vasárnap délelőtt. A látogatók közül több régi honvéd a hős Guyon csatáiról szó- ló képeket nézegette. Egyikük a nagyszombati csatában harcolt Guyon alatt, a másik pedig a hegyesi csatában vett részt. Épen dicsér- ték a Guyon arczképek hűségét, a mikor ott terem köztök egy szőke férfi, szakasztott ha- sonmása a Guyon arczképeké. »Ni, a tábor- nok!« kiált fel meglepetve az egyik öreg hon- véd, míg a másik alig tudott magához térti álmélkodásból. Guyon Edgár a kiállítás egyik rendezője, szabadságharcunk vitéz táborno- kának, Guyon Rikhárdnak a fia volt a meg- lepetést keltő látogató, aki elhozta a kiállítás- ba atyjának összes ereklyéit.

Gondolatok a házasságról.

Agglegény: A jó házasság se lehet külön- b a mandulejéni: édes, de émellyitő.

Apa: A házasság ebéd, melynek utolsó fogása: vegyes gyümölcs.

Anyja: A házasság fájdalmak, gondok és örö- mök szakadatlan láncolata, olyan mint a gyógyszer- tár, melynek légrékében érzed a rózsaszaj illatát ép- ugy, mint a benzint.

FiataleMBER: A házasság nem is lehet va- lami rossz dolog . . . kezdetben.

Bakfi: Házasság és hosszú ruha nélkül mit ér az élet?

Vénleány: A házasság csalhatatlan fiatalító szer. — Vénleányból is fiatal asszonyt csinál.

Menyasszony: A házasság igaztöb, mint az első bál, noha tudjuk, hogy csak egy tánczosunk lesz. —

Özvegy: Álom! És a mint vannak jó és rossz álmok, ugy a házasság is jó vagy rossz. — De olyan a természetünk, hogy megkívánja ujból az álom.

Férj: A házasság férj és feleség közötti hitel- ügylet, melynél az adós mindig a férj.

Feleség: A házasság tűzhely, melynek tüzt mindig a feleség szokta élesztetni.

Nagyapa: Csak akkor bocsátja meg az em- ber a ballépést, melynek házasság a neve, mikor uno- kái lovagolnak térdén.

Nagy mama: Oh leikem fiam ne kérdezz, rég' elfeledtem: mi a házasság.

*** Puky Gyula Sztarmár-Németi- ben.** A »Sztarmár és Videk« című lapban olvassuk a következő sorokat: »Puky Gyula kir. táblai elnök a napokban városunkban idő- zött, s ez alkalommal ismét beható vizsgálatot tartott a törvényszéknél. Idejövetelenek okát különben a telekkönyvnel felszaporodott hátra- lékek, s az ottani állapotok javítása képezte. Erre nézve úgy intézkedett, hogy az előadók számát f. évi szeptember 1-ig háromra emelte, a mikor Egyre Endre törvényszéki bíró átjön a polgári osztályhoz váltóferensnek, Kólcsey Sándor törvényszéki bíró pedig, ki most a te- lekkönyvhöz lett áthelyezve, marad ezután is ez állásban. Örömmel értesülünk róla, hogy ő méltósága kijelentette, miszerint Sztarmár az igazságügyi palota rövid idő múlva fel fog épülni, s hogy ő erre nézve már értekezett is az igazságügyi miniszterrel s nem sokára rész- letes jelentést is fog hozzá felterjeszteni. Más lényeges intézkedés nem történt s a járásbíró-

Öt éven át álltatt. Minden egyes szava hazugság volt tehát. A féltékenység ezer ördöge támadt fel egyszerre keblemben. Örülkint, a nélkül, hogy tudnám mit cselekszem, rohantam a haldokló szobájába. Az agyamban forrongó gondolatokat kérdések alakjában tartam elé:

— Mi kerestet volt vasárnaponként Saint- Germain-ban? Mit mivelteél ott? Hol éjszakáz- gattál? No — beszélj hát! . . .

Felé hajoltam, s még mindig szép szeméi- ből akartam kiolvasni azt a választ, melyre oly kíváncsi voltam.

De az hallgatott.

Dühösen riadtam reá — ujból:

— Órákat sem adtál soha. Sehöl sem is- mernek! Mondd tehát, honnét vetted a pénzt, a csipkéket, az ékszereket?

Egy végtelenül fájdalmas, kimondhatatlanul szomorú tekintetet vetett reám — de ez is volt minden.

A féltékenység tovább gyötört. A haldokló végperceit sem kimeltem, hanem reátamadtam ujból:

— Öt hosszú évig álltatt! Galád hazugság volt minden szavad! Te ismerted minden titkomat, de a te életed még ma is csak rejtejt előltem. Még a nevedet sem ismerem! Mert egy a ne- vedet is csak bitorolod! Óh te h a z u g — te te h a z u g a s s z o n y! Itt hal meg előttem, s még a nevést sem tudhatom meg. De szólj hát! Mondd! ki vagy? Hol a hazád? Mit akartál velem? Miért dultad fel életemet? Be- szélj, szólj hát, csak éppen egy szőcskát mondj! Hiábavaló faradság! Nem hogy válaszolna, de még fejét is elfordította, mintha félne, hogy utolsó pillantása elárulhatna nekem, feltve ör- zött titkát. . .

És így halt meg a szerencsétlen! Meg- halt, a nélkül, hogy megismertem volna, mind- halálig a régi ámitó, h a z u g a s s z o n y maradt.

Fordította: Pálfi Mór.

mal tisztelte meg. Ne-
 300 forintos isko-
 nek kamatai évenként
 ref. iskolák egy-egy
 vendéke közt fognak
 stni.
 szabadságharczi em-
 san érdekes jelenet
 A látogatók közül
 nyon csatáiról szó-
 kők a nagyszombati
 alatt, a másik pedig
 részt. Epen dicsér-
 hűségét, a mikor ott
 férfi, szakasztott hap-
 pének. Ni, a tábor-
 re az egyik öreg hon-
 tott magához térni
 agár a kiállítás egyik
 zánk vitéz táborno-
 ak a fia volt a meg-
 elhozta a kiállítás-
 yéit.

Házasságról.

Házasság se lehet külön-
 melyik utolsó fogása:
 dalmak, gondok és örö-
 olyan mint a gyógyszer-
 a rózsaszínű illatát ép-
 házasság nem is lehet va-
 hosszú ruha nélkül mit
 csálhatatlan fiatalító
 asszonyt csinál.
 házasság igazabb, mint
 csak egy tánczosunk
 mint vannak jó és rossz
 vagy rossz. — De olyan
 nyja újból az álom.
 és feleség közötti hitel-
 a férj.
 tűzhely, melynek tüzet
 ni.
 kor bocsátja meg az em-
 házasság a neve, mikor uno-
 kem tiam ne kérlezz, rég'

Szatmár-Nemeti-

deke című lapban
 rokat: »Puky Gyula
 ban városunkban idő-
 net beható vizsgálatot
 ledjövetelenek okát
 felszaporodott hatra-
 nok javítása kezezte.
 ett, hogy az előadók
 -ig háromra emelte,
 nyiszki bíró átjón a
 preferensnek. Kőlesey
 pedig, ki most a te-
 zve, marad ezután is
 tesülünk róla, hogy
 uszerint Szatmáron
 idő múlva fel fog
 zve már értekezett is
 el s nem sokára rész-
 felterjeszteni. Más
 történt s a járásbíró-

Minden egyes szava

tekenység ezer ördöge
 emben. Örültek, a
 seleksem, rohantam
 agyamban forrongó
 akjában tartam elő:
 vasárnaponként Saint-
 től ott? Holéjszakáz-
 12...
 g mindig szép szeméi-
 a választ, melyre oly
 a — újból:
 a soha. Sehöl sem is-
 onnet vetted a pénzt,
 2?
 mas, kimondhatatlanul
 réám — de ez is volt
 b gyötört. A haldokló
 hanem reátamadtam

A budapesti állami iparisko-

lába (VIII. ker. Népszínház utca 8 sz.) a
 beiratások szeptember hó 1-napjától 5-ig tar-
 tanak. Az intézetbe rendes tanulóknak felvételt
 nek azok a 15 évet betöltött ifjak: a.) kik a
 polgári iskola, gymnasium, vagy reáliskola
 négy alsó osztályában jó osz-
 tályzatú bizonyítványt nyertek azon tantár-
 gyakból, a melyek az ipariskola első évfolya-
 mának fő tantárgyai s ezek a magyar
 nyelvtan, számtan és algebra, mértan és mér-
 tani rajz. b.) iparossegédek és mindazok, kik
 az előbbi pontban kívánt ismeretekben a fel-
 vételi vizsgálatnál kellő készütséget ta-
 nusítanak. c.) Rendkívüli tanulóknak felvétetnek
 egyes szakosztályba azok, kik az iparos tanu-
 lók számára szervezett iskola három évi tan-
 folyamát bevégezték és legalább jó osztályzatu
 bizonyítványuk van, továbbá, kik a megkíván-
 tató ismereteket kellően igazolják. Általában

ságnál ezuttal meg sem fordult, miből az lát-
 szik, hogy az ottani állapotokkal meg van elé-
 gedve. Vasárnap az esteli vónattal elintázt.

Városi közgyűlés.

Debreczen sz.
 kir. város törvényhatósági bizottsága ma d. e.
 10 óraker — gróf Degenfeld József főispán el-
 nökölte alatt — rendkívüli közgyűlést
 tartott, mely gyéren volt látogatva, a mi a
 szorgos munkaidőnek tudható be. Gróf Dē-
 genfeld József főispán megnyitván a köz-
 gyűlést, olvastatik a tanácsi előterjesztés, a
 városi közeveti vámszedési jog meghosszabbi-
 tása iránti feliratot illetőleg. A jelenleg érvény-
 ben levő díjgyűjzék 1887-ben fogadta el a
 közgyűlés s azt öt évre, 1892. évi decz 31-éig
 engedélyezte a kereskedelmi miniszter. Most
 tehát ismét kérni kell a közeveti vámszedési
 jogot és az engedélyt a megállapítandó vámtel-
 felekek szedésére. A nyomtatásban kiosztott
 díjgyűjzék tervezetét Dr. Király Ferencz ál-
 talánosságban sem fogadja el, mert az ügy
 kellőleg előkészítve nem volt, az új díjgyűjzék
 kellő időben nem közöltetett a közgyűlési ta-
 gokkal, az illetékes organumok a díjgyűjzék
 megállapításánál meg nem hallgattattak s az
 új díjgyűjzék csupán fiskális szempontot tart
 szem előtt, mert abban a vámközösségre föl-
 emeltetnek. Hiánynak tartja azt is, hogy nincs
 kimutatva az, mennyi közeveti vámt
 folyt be a megelőző években. —
 Tíz közgyűlési tag aláírásával kérvényt nyujt
 be az iránt, hogy az ügy vétessek le a nap-
 rendről s adassék ki a jog és pénzügyi bizott-
 ságnak, mely az illetékes organumok meghal-
 lgatásánál állapítsa meg az új díjgyűjzékét. Ha
 pedig az ügy nem vetetik le a naprendről,
 akkor a miniszterhez teendő fölterjesztésben
 legyen kitüntetve az, hogy a díjgyűjzék megál-
 lapításánál az illetékes organumok nem hall-
 gattattak meg. Sesztina Lajos a kereskedel-
 mi és iparkamara nevében kifogásolja az új
 díjgyűjzék, mert annak megállapításánál
 a kereskedelmi és iparkamara véleménye nem
 hallgattatott meg. Gróf Degenfeld József
 főispán — az idő rövidségére hivatkozva-
 kéri a díjgyűjzék elfogadását, azt azonban nem
 ellenzi, hogy a miniszter arra kéressék, hogy
 a további tárgyalás végett küldje vissza a
 díjgyűjzék. Simonffy Imre polgármester
 kijelenti, hogy a tanácsot a díjgyűjzék megál-
 lapításánál jöhízeménység vezette s csak az idő
 rövidsége volt az oka annak, hogy a díjgyű-
 jzék megállapításánál az illetékes szakközegék
 nem hallgattattak meg. Azt, hogy a közeveti
 vámnál itt-ott 1—1 kr emelés mutatkozik, azt
 nem tartja nagy sérelemnek. — E felszólá-
 lások után a közgyűlés azon értelemben hatá-
 róz, hogy felkérjék a miniszter, hogy a
 közeveti vámszedését 1893 évi jun. hó 1-étől
 ezen új díjgyűjzék alapján további 5 évre en-
 gedélyezze, de mielőtt törvény értelmében azt
 a közigazgatási bizottsághoz leküldene, hall-
 gassa meg előbb a kereskedelmi és iparkama-
 ra véleményét, mely vélemény közöltessék a
 közgyűléssel. Dr. Király Ferencz újabb fel-
 szólásban kijelenti, hogy az új díjgyűjzék
 nagyon gyalró munka. Ezzel szemben Si-
 monffy Imre polgármester nagy derűtlenség
 közt azt mondja, hogy midőn fizetni kell, az
 ilyen dolog sohase elégithet ki mindenkit. Ez-
 után a közgyűlés bele se ment a részletes tár-
 gyalásba, hanem a fenti értelemben határo-
 zott. B o c z k ó Sámuel főkapitánynak a kért
 szabadságidő engedélyeztetik. Végül az ut-
 hálozat megállapítását tárgyalták, — ezzel
 a közgyűlés d. e. 1/2 12 óraker véget ért. — A
 közgyűlés jegyzőkönyvét ma d. u. hitele-
 sítették.

Érettségi vizsga után.

A debreceni főgymnasiumban érettséget sikeresen vég-
 zettek tegnap, kedden este tartották jól sike-
 rült bankettjüket a »Bika« ektermében. Jelen-
 voltak: Szóts Farkas miniszteri bizos, Gé-
 resy Kálmán, Sinka Sándor, Kiss József, Dóczy
 Imre, Nagy Elek tanárok. A toasztok sorát
 Csath Sándor nyitotta meg az anya iskolára,
 a debreczeni collegiumra üritvén poharát. Igen
 szép felköszöntőt mondott Csathó Ernő Dó-
 czy Imre tanárra, valamint szellemesen kö-
 szöntötték fel Mérey Kálmán Sinka Sándort,
 Miskolczy Lajos a jelenlevő kormánybiz-
 tost, ki a kormánybiztosok részéről eddig ismer-
 tetlen jó akarrattal, nemesszínűséggel visel-
 tetet az érettségek iránt, továbbá Géresy
 Kálmán, Kiss József, Nagy Elek tanárok,
 kik mindnyájan az élet utjaira téré ifju-
 ságot jó akaratú tanácsokkal látták el toaszt-
 jaikban. A Magyar iak szép játékukkal emel-
 ték a jó hangulatot. A kedélyes lakoma a
 hajnali órákban ért véget.

A budapesti állami iparisko-

lába (VIII. ker. Népszínház utca 8 sz.) a
 beiratások szeptember hó 1-napjától 5-ig tar-
 tanak. Az intézetbe rendes tanulóknak felvételt
 nek azok a 15 évet betöltött ifjak: a.) kik a
 polgári iskola, gymnasium, vagy reáliskola
 négy alsó osztályában jó osz-
 tályzatú bizonyítványt nyertek azon tantár-
 gyakból, a melyek az ipariskola első évfolya-
 mának fő tantárgyai s ezek a magyar
 nyelvtan, számtan és algebra, mértan és mér-
 tani rajz. b.) iparossegédek és mindazok, kik
 az előbbi pontban kívánt ismeretekben a fel-
 vételi vizsgálatnál kellő készütséget ta-
 nusítanak. c.) Rendkívüli tanulóknak felvétetnek
 egyes szakosztályba azok, kik az iparos tanu-
 lók számára szervezett iskola három évi tan-
 folyamát bevégezték és legalább jó osztályzatu
 bizonyítványuk van, továbbá, kik a megkíván-
 tató ismereteket kellően igazolják. Általában

szükséges, hogy a belépni kívánó növendék
 az általa választott szakcsoportbeli iparágban
 már előre gyakorlatot szerzett, de legalább is
 azon két havi nyári szünidő alatt, a mely
 után az intézetbe akar lépni, a gyakorlatban
 foglalkozott legyen. Az intézetnek öt szakos-
 tállya van u. m. az építészeti, a gépészeti, a
 vegyészeti, a fém-vasipari és a faipari szak-
 osztály. Az intézet végbizonnyitánya jogosítja
 az építészeti szakosztály tanulóit három évi
 gyakorlati működés igazolása mellett arra,
 hogy a kőmives, kőfaragó vagy az ácsmester-
 séget önállóan gyakorolhassék és az építőmesteri
 vizsgálatra jelentkezessék, a többi szak-
 osztályok tanulóinak pedig jogot ad egy évi
 gyakorlat igazolása mellett a szakjuk körébe
 tartozó s képesítéshez kötött iparágak üzésére.
 Azon tanuló, kik valamely középiskola négy
 alsó osztályának sikeres elvégzése után lépnek
 az intézetbe s itt a három évi
 tanfolyamot sikeresen elvégzik, egy éves ön-
 kéntesek lehetnek. A beiratási díj 2 frt, a tan-
 díj felévenként 10 frt. Bővebb felvilágosítással
 szolgál az igazgatóság. A budapesti állami
 iparkola igazgatósága.

Hiába mentek férjhez. Kisari Er-
 zsebet és Kisari Magdolna nevű testvérek, kik
 dézsa-komteszi minőségben szolgálták Debre-
 czenben, a pünköshti ünnepekre haza kéreked-
 tek Beregvármegyébe, Kis-Dobronyba. Gazd-
 asszonyaik minden gyatru nélkül haza eresztették
 őket, gondolván, hogy az ünnepek után hűsege-
 sen visszatérnek. De nem így történt. A lá-
 nyok Kis-Dobronyban fölveték a szent házasa-
 ság jármát s tudni sem akartak többé róla,
 hogy nekik Debreczenben dézsa-komteszi kö-
 telezettségük van. Gazdasszonyaik, kik cseléd
 nélkül maradtak, az illetékes hatóságutján meg-
 reklamáltak őket s egy kegyetlen csendőr le-
 tépte mindkettőjüket férjeik kebléről s vissza-
 szállította őket Debreczenbe. Itt aztán fogad-
 koztak, hogy hűsegesen kitöltik szolgálati idejü-
 ket újévig. Ez eddig meglehetősen egyszerű
 história, de nagy bonyolulatot idézhet elő az, ha
 a feleség nélkül maradt férjek vissza fogják
 reklamálni oldalbordaikat, ha csak — a mint
 az életben nem egyszer meg szokott történni —
 örömmel meg nem szabadultak tőlük!

Ellopott Wertheim-szekrény.

Kiss Miklós nevű csavargó tegnap a piacon
 egy kofa Wertheim-szekrényét, mely féltiteres
 bádógból áll, ellopta. A Wertheim-szekrény
 csaknem egészen telve volt rézkrajcárokkal.
 A tolvajt elfogták, de a pénzt oly ügyesen el-
 rejtette, hogy annak mindeddig nem akadtak
 nyomára.

Nyilvános számadás.

A szabó munkások szombati táncvigalmán felül fizettek
 a következők: Papp testvérek és Fényes Mór
 5—5 frtot; Terényi János 4 frtot; Szedlák Jó-
 zsef, Weisz Sándor, Huber József, Ifj. Horváth
 István, Csikés Ferencz, Patterman Vincze, Toth
 Ferencz, Varga Lajos, 2—2 frtot; Horváth Ist-
 ván, Rókiczki Ferencz, Steier Gyula, Kálmán
 András, Szőlősi Lajos, Vass János, Simon Imre,
 Horváth Ferencz, Habzsuda György, Dezsi
 István, Nagy József 1—1 frtot s Damcsék
 Károly 50 krt. A szíves felülfizetésekért e helyen
 is őszinte köszönetet mond: a r e n d e z ő s é g.

A munkások betegsegélyezésé-

ről szóló 1891. XIV. t. cz. végrehajtása tár-
 gyában utóbbi időben különböző névű közle-
 mények jelentek meg a fővárosi lapokban,
 melyek igen alkalmasak lehetnek a közvéle-
 ményt és az érdeklét munkaadókat és munká-
 sokat tévedésbe ejteni. Ugyanis azt állították
 többek közt, hogy a budapesti általános mun-
 kás betegsegélyző — és rokkant pénztár a
 törvény szerint módosított alapszabályait a
 kormány nem fogja jóváhagyni és így ez a
 pénztár nem fog birni az elismert jelleggel. E
 hírek arra bírtak a nevezett pénztár központi
 választmányát, hogy küldöttséget menesszen
 a kereskedelemügyi miniszterium vezetőjéhez,
 Wekerle Sándor pénzügyminiszter urhoz, egy-
 részt azon czéllal, hogy a miniszter előtt nyil-
 latkoztassa ki, miszerint valótlán az az állítás,
 hogy az egyletben a szoczi lismus propagálta-
 tik, és hogy még az egyleti alkalmazottaknak
 is megtiltotta a politikai mozgalmakban részt
 venni és másrészt, hogy az egylet aggályait
 tolmácsolja a miniszter előtt azon hirrel
 szemben, mely az egylet alapszabályaira vo-
 natkozólag szárnyra kapott. A küldöttség a
 minap kihallgatáson volt a miniszter urnál, ki
 érdeklődő figyelemmel hallgatta meg a küldöt-
 tséget és kijelentette, hogy az egylet nyilatko-
 zatát tudomásul veszi és személyes garanciát
 vár arra nézve az egylet vezetőségétől, noha
 elismeri, hogy a munkásoknak joguk van a
 törvények keretén belül ügyeiket rendezni
 és a mennyiben az ilyen ügyek az egylet ke-
 retehez tartoznak, joga van az egyletnek is azok-
 kal foglalkozni, a mik közé agitacionális dol-
 gok természetesen nem tartozhatnak. Az
 alapszabályokra vonatkozólag kijelentette a
 miniszter ur, hogy az alapszabályok jóvá nem
 hagyására vonatkozó hírek valótlanságon alap-
 szanak, mert neki épen az ellenkező szándéka
 van; jóvá fog hagyni minden alapszabályt,
 mely a törvénynek megfelel és nem szándéko-
 zik akadályokat gördíteni a magánegyesületek
 működése elé, mivel azok jótékony hatását
 ismeri; s minthogy ugy értesült, hogy az ál-
 talános munkás-betegsegélyző-pénztár a legna-
 gyobb segélyegylet és már most is megfelel a
 törvény követelményének, nincs oka attól tar-
 tani, hogy az alapszabályokat jóvá ne hagy-
 ná. Megigérte a miniszter ur, hogy néhány nap

mulva, a midőn sürgősebb teendőit elvégezte,
 az egyleti ügyeket fogja kezébe venni és azo-
 kat elintézi. E szerint tehát az általános
 munkás-betegsegélyző-pénztár nyilvános jel-
 legű pénztár lesz és tagjai nem kényszerithe-
 tők más segélypénztárba belépni, és a tör-
 vény követelményének megfelelő pénztár az
 általános munkás-betegsegélyző-pénztáron ki-
 vül ma tényleg még egy sem létezik.

Irodalom és művészet.

A Vasárnapi Újság. június 26-iki
 száma, a következő tartalommal jelent meg:
 »A király otthona.« (3 képpel: 1. A király dol-
 gozó-szobája a budai királyi palotában. 2. A
 tanácskozó-terem a budai királyi palotában. 3.
 A rózsaszín-terem a budai királyi palotában.
 Báro Stülfried fényképi után.) Dr. Kovács
 Dénesről. — »Magam vagyok.« Költemény Ma-
 res Ödöntől. — »A lóvásár.« Elettép. Szivos
 Bélától. »Uj elmélet a földről.« — »A dinamit
 sebesülések.« — »A lélekvásár.« Elbeszélés.
 (Két képpel.) Irta Hawthorne Julien. — »Bem
 Aleppóban.« Szalczter Sándortól. — »A kor-
 názási emléknepokból.« (Három képpel: 1. A
 diszbandérium első csapata, élén gróf Károlyi
 Istvánnal. R. Hirsch Nelli rajza. 2. A főpapok
 fogata; elől Császká György kalocsai érsek,
 utána Dulánszky Nándor pécsi püspök fogata
 stb. Jantyk Mátyás rajza. 3. A népünnepek a
 Vermezőn. Kimnach László rajza.) — Bismarck
 Bécsben. (Bismarck Herbert gróf és neje Hoyos
 Margit grófnő arcképeivel. — »A nyári divat-
 ról.« (Két divatképpel.) — »Óriás és törpe.«
 (Képpel.) — Irodalom és művészet: Közinté-
 zetek és egyletek; Mi újság; Egyveleg; Sakjá-
 ték; Képtalány stb. rendes rovatok.

TÖRVÉNYSZÉK

A Piufisch pör vége. Az annak ide-
 jén kinos szenzációit keltett Piufisch ügy végre
 valahára befejeződött. A hazai takarékpénztár
 ügyvédje Polonyi Géza és a Piufisch örökösök
 jogi tanácsosa Zboray Béla között kiegyezés
 jött létre, mely szerint a Piufisch örökösök a
 Károly-kúrti házat, a budai telkeket, a zug-
 ligeti nyaralót, a váci és csörögi pusztai in-
 gatlanokat, Clarissházát, egyzóval összesmint-
 egy 700.000 frt értékű ingatlan vagyonukat a
 rajta levő terhekkel együtt átengedik, illetőleg
 eladják a hazai takarékpénztárnak, és egyuttal
 a kölcsön címén Piufisch Lajosnak még többek-
 től járó követeléseket is átruházzák; — ezzel
 szemben a hazai takarékpénztár lemond az
 örökösök ellen támasztott minden követelésé-
 ről, sőt birtokukban hagyja a budapesti lakás-
 ban levő összes ingóságokat és a váci ingo-
 ságok közül is az özvegy részéről megjelölt tár-
 gyakat, továbbá az özvegy számára 40,000 frtot
 deponál. A méltányos és mind a két félre arány-
 lag kedvező kiegyezéssel hihetőleg bevégeződik a
 szenzációs Piufisch-ügy, a mennyiben a két
 fél jogi tanácsosai ezt az egyezséget közös ker-
 vény kíséretében bemutatják a bpesti árva-
 sázkéhez a kiskoru örökösök nevében való jóvá-
 hagyás végett.

Külömfélék.

Királyné és munkás. A hollandi
 régenskirályné körutat tett most Friesland tar-
 tományban. Ott most nagy inség uralkodik s
 egy elkeseredett munkásokból álló küldöttség
 kihallgatást kért a regensnőtől, hogy elmond-
 ja neki a nép nyomorát. Vezetőjük így szöli-
 totta meg a királynét: »Madame, én mint
 munkás tiltakozom az ellen a pazar fényűzés
 ellen, a melylyel önt itt fogadják, mert a nép
 ehezik.« Egy másik munkás így folytatta: »Ön
 az inségeseknek 1500 forintot ajándékozott,
 de ilyen adományokkal nem segíthet rajtunk,
 mert mindig éhezünk mindnyájan.« Egy
 harmadik munkás egy fazékban elhozta az
 inségesek eledelét, hogy a királyné lássa, mi-
 vel kell élni a szegény népnek.

Budapesti gabonatözsde.

Junius
 28-án. Buza máj—jun. 8.57 pénz 8.59 áru, őszre
 7.98 pénz, 8.— áru. — Zengeri 1892 máj—
 jun. 4.78 pénz, 4.80 áru. — Tab tavaszra —
 pénz, — áru, őszre 5.40 pénz, 5.42 áru. —
 Káposztarepce aug.—szept. 11.60 pénz, 11.65
 áru.

Köbányai sörtesztület

A sörteskereskedelmi csarnok jelentése.
 Junius 27.
 a) Hizott sörtes árak: I. Magyar első rendű: 1.
 Öreg nehéz (páronkint 300—400 klgron felüli sulyban)
 ————— 2. Öreg közép (páronkint 300—400 klgr-
 sulyban) ————— 3. Fialtal nehéz (páronkint 320
 klgron felüli sulyban) 44—45 — 4. Fialtal közép (pá-
 ronkint 251—320 klgr, sulyban 45.—46.— 5. Fialtal
 könnyű (páronkint 250 klgmig terjedő sulyban) 47.—
 47.50 II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronkint 280
 klgron felüli sulyban) 42.50—43.50 7. Közép (páronkint
 220—280 klgr, sulyban) 44.—45.— 8. Könnyű (pá-
 ronkint 220 klgrig terjedő sulyban) 46.—47.50 — III.
 Szerbiai: 9. Nehéz (páronkint 260 klgron felüli sulyban)
 45.50—46.— 10. Közép (páronkint 220—260 klgr. suly-
 ban) 45.50—46.— 11. Könnyű (páronkint 220 klgmig ter-
 jedő sulyban) 46.—46.50 — Sörtes létszám: junius 26
 napján volt készlet 153,570 darab. A hizott sörtes-
 üzletirányzata: változatlan. — Hizlatni való
 sörtes 15.— 17.—, malacz (4—11 hónapos korban,
 felhajatott 5671 drb.

Főszerkesztő: **Szinay Gyula.**
 Felelős szerkesztő és lapkiadó: **Kösa Barna.**
 Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**
 (Szerkesztőség és kiadóhivatal: nagy-uj-utca 1702. sz.)

Uj kútfúrasi vállalat!

Számos helyen sikeresen végzett
 kútfúrások bebizonyították, hogy Debre-
 czen szab. kir. város területén, 40—60
 méternyi mélységben

egészséges tiszta ivóvíz

bőven található.
 Ezen oknál fogva — miután jó ivó-
 vizet szolgáltató kút még elegendő számban
 nincsen, de a tiszta víz, ivásra, épít-
 kezési és más czélokra egyaránt szük-
 séges — kútfúrasi vállalat létesítésére
 határoztuk el magunkat, oly feladattal, hogy
 jó vizű kútakat, az eddig szokásban volt
 áraknál **jóval olcsóbban** létesítsünk
 úgy, hogy ez által a háztulajdonos urak
 nagy része kútfúrásra határozván el
 magát, minden nagyobb ház udvarán ivó-
 vizet szolgáltató kút található legyen.

E végből megfelelő, egészen új mű-
 szerekkel láttuk el magunkat és a fúrá-
 sok teljesítésére oly tapasztalt **szak-
 embert** szerződtettünk, ki **szakkép-
 zettséget számos sikeres fúrás-
 sal Debreczenben és vidékén** már
 bebizonyította.

Kútfúrásokra vonatkozó költség ki-
 számításokkal és felvilágosításokkal fel-
 szólításra a legkészségesebben szolgálunk.
 A midőn új vállalatunkat a tekin-
 tetes városi tanácsnak, községi előjáró-
 ságoknak és a nagyérdemű közönségnek
 figyelmébe ajánljuk, becses pártfogásukért
 esedezünk. (272.) 2—5.

Maradtunk teljes tisztelettel
BAUER és TÁRSA
 gazdasági gépgyára és gépgyári raktára
DEBRECZENBEN.

Férfi chiflon ingek

a hirneves Schroll-féle chiflonból
 1 frt 90 kr, 2 frt 20 kr, 2 frt 60 kr,

GALLÉROK,
k e z e l ő k,
NYAKKENDŐK,
 harisnyák, keztyük.

Napernyők.

esernyők.
 Kész mosó gyermek ruháskák,
Brassói posztók,
TRICOT
 Peruvien és Doskin.

SZABÓ LAJOS FIAI

CZÉGNÉL.
 (8.) 77.—


Üzlet átalakítás

miatt a
legújabb nyári
NŐI RUHA

**kelmék is tetemesen leszáll-
 tott árban ajánlatnak:**
 Egy méter valódi francia batisz 52 kr.
 » » » batist rayé 60 kr.
 » » » atlas satin 60 kr.
 » » » de l'aine 80 kr.
 » » » tiszta gyapju ruha-
 szövet 100 cm. széles 60 kr.

KUNZ JÓZSEF és TÁRSA
 Debreczen, kistemplombazár,
 Minták kívánatra bérmentve küldetnek.
 (256.) 10.—

Lakás berendezésekhez
szőnyeg, butorszövet,
FÜGGÖNY,
viaszcs vászon
Parkett,
lynoleum (parafaszőnyeg,
nagy választékban
tételen
leszállított áron
Kunz József és Társa
cégnél DEBRECZENBEN, kistemplombazár
(127.) 66.—

Szöllő gazdák
figyelmébe!
Peronospora ellen való
permetezéshez
AZURINT
feloldva üvegszámra
ugy **RÉZGÁLICZOT,**
jegeczes **SZÓDÁT**
igen jutányos árban ajánl
Rickl József Zelmos.
(3.) 40.

MEGHIVÁS.

A h.-nánási kölcsönös-segélyező-egylet mint szövetség tagjai
az 1892. év július hó 31-énd. e. 10 órakor.

a városháza nagytermében tartandó

ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSRE

tisztelettel meghívtnak.

Tárgysorozat:

1. Igazgatói jelentés az üzleti év eredményéről.
2. Az évi mérleg és számadások elbírálása.
3. A felügyelő bizottság jelentése s annak kapcsán a felmentvény megadása az igazgatóság, felügyelő bizottság s a tisztviselők részére. — Egyidejűleg e bizottság javaslata tartalék-alap létesítése tárgyában.
4. A 2-dik, vagyis az 1886/7-ik évtársulat felszámolásához 5 fel-számoló bizottsági tag választása.
5. Felügyelő bizottsági tagok választása.
6. Az alapszabályok értelmében kilépő igazgatósági tagok helyett új igazgatók választása.

Nánáson, 1892. június 26-án.

Benkő Lajos,

egyleti elnök.

(280.) 1—1.

Mária zelli Gyomor cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehellet, felhajtás, savanyu felbőgés, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörge, széküreg.

Hathatos gyógyszernek bizonyult fejtájsánál, a megnyilvánul ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májjelok és hámorrhozókánál.

Említett bajknál a **Mária zelli gyomor cseppek** egyik óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utastással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr. — Magyarországi foraktár:

Török József gyógyszerész
Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni!! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valóságát bizonyítottam”.

A **Mária zelli gyomor cseppek** valóban kaphatók.

Debreczenben: Miha lovits István, Dr. Rotsehnek Emil, Tamássy Béla, Tóth Béla és Balázs Ödön; — Er-Mihályfalván: Mátray István; Diószegen: Vaday I., Hadházon: Farkas Ödön, Hosszu-Pályiban: Sárossy Imre, Kaban: Horváth Kálmán gyógyszerész uraknál. 43—29.

A t. cz. közönség figyelmébe ajánljuk a

Krondorfi savanyuvizet,
mely minden időszakban a legkitűnőbb és legkellemebb

savanyu- és borviz

orvosi tekintélyek tapasztalata szerint kiváló gyógyhatással bír köhögés és rekedtségnél, tüdő-, gyomor- és hólyaghurutnál, valamint mindazon esetben, melynél orvosi rendelet szerint savanyuvizet használandó.

Magyarországi főraktár **BAUER LAJOS és TESTVÉRE**
Budapest, Arany János-utca 9.

Kapható minden fűszerkereskedésben.
(265.) 3—4.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

+ a +

MOHAI ÁGNES FORRÁS

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.

Ó cs. és kir. fensége

József főherczeg asztalán rendes italul szolgál.

Kitűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Gazdag szénsavtartalmu • A bornak színét nem változtatja
Természetes ízét kellemessé teszi
a miért is a vendéglős uraknak keverékül „Spritzer” előnyös szolgálatot tesz.

Ujabbban a homokos talajban termett savanykás borokhoz kiváló előnyösnek bizonyult az ÁGNES-forrás savanyuvize.

Vegyelmezve **Dr. LENGYEL BÉLA** egyetemi tanár
úr által.

Ajánlva a bel- és külföld számos orvosi tekintélyei által főleg a lélegzési-, emésztési- és húgyvesz-szervek hurutos bántalmánál; hatáson gyógyítja a Rhachitis-, görvély-, vese- és köszvény-bajokat, épogy használható a tagok eszús bajánál, gyermekeknek meggyógyítja a túlságos gyomorsavany-képződést s fokozza az idegrendszer tevékenységét. Gazdag szénsav-tartalmánál fogva ezen üdítő savanyuviz a legkellemebb itzel bír s borral használva igen nagy keletnek örvend. — Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében is, ép úgy mint hazánkban, általánosan a kolera megbetegedés ellen praeservatív gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben az ország minden gyógyszerüzében, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

ORSZÁGOS FŐRAKTÁR
ÉDESKUTY L., cs. és kir. és szerb kir. udvari ásvány-víz-szállítónál
BUDAPEST, Erzsébet-tér 8. sz.

Női-ruhaszövetek, gyapju voileok,
mosó voileok, batist, zephir, atlas-satin,
vásznak, kész fehérneműek,
szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők
SZABÓ LAJOS FIAI
cégnél.

Leszállított árú az egész idény alatt.

(171) 49—